

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE
Glasilo Slovencev v Argentini

Leto LXXXIV | 31. decembra 2025 - Buenos Aires, Argentina | Št. 28

www.svobodnaslovenija.com.ar

Svobodna Slovenija

NOVICE IZ MENDOZE

Slovenski Mendoški Zbor - Potovanje 2025

Naš letni izlet je bil popoln uspeh!

Projekt je bil omogočen po povabilu Slovenskega društva Pristava v okviru 58. obletnice njegove ustanovitve v Castelarju.

»Od Pampe do Andov nas družijo skrivnostne vezi«

Petek, 3. oktober, KRESOVANJE NA PRISTAVI

Druženje je potekalo ob velikem kresu, kjer so se odvijali pogovori, hrana in ljudski ple-

si. Ko se je zmračilo, smo s skupino Slovenski Moški Zbor zapeli pesem, ki jo vsi Slovenci globoko čutijo: ČEJ SO TISTE STEZICE.

Sobota, 1. november

Obisk Buenos Airesa smo izkoristili za odkrivanje čudes gledališča Colón, nato pa smo raziskali knjigarno Ateneo in mestne ulice.

Nedelja, 2. november

Zgodaj zjutraj smo se udeležili svete maše, kjer smo peli mašni repertoar Vrabca in Zafošnika, pa tudi dela, kot sta Tisoč let je že minilo in Marija Pomočnica.

Takoj po maši je potekal predvideni koncert, na katerem so bili predstavljeni izbor slovenskih, mapuških in argentinskih del.

Kosilo in gostoljubje Pristavskega doma sta bila odlična; bili so zelo prijazni in gostoljubni do vseh nas.

Srečanje, ki smo ga nestrpno pričakovali, je

bil obisk patra Petra Opeke, ki nas je prese-netil s svojo prisotnostjo in besedami.

Ob koncu improviziranega, a nič manj lepega kosila sta nas in vse prisotne napolnili dve čudoviti pesmi.

Zvečer se je začel kulturni program »Spet trte so rodile, prijaťlji, vince nam sladko«, program, ki je povezal Slovenijo in Mendozo ter napovedoval praznovanje desetega Martinovanja v Mendozi.

Program je združeval avdiovizualne podo-be, plese, tradicionalne slovenske in argentin-ske plese ter naše zborovsko petje. Celoten repertoar je bil izbran na temo vina v različnih regijah.

DAJTE, DAJTE (Ljudska iz Istre)

ŽIVIJO SLOVENSKI (Venček Pivskih)

EN HRIBČEK BOM KUPIL (Ljudska iz Priredil)

SE DAVNO MRAČI (Ljudska iz Štajerske)

VENCI BEILI (Ljudska iz Prekmurja)

CUECA DE LA VIÑA NUEVA

LJUBIM TE SLOVENIJA

Trije čudoviti dnevi ponovnih srečanj. Glo-

boko smo hvaležni za organizacijo in vsem čestitamo za tako čudovit dogodek.

Zahvaljujemo se predsedniku Slovenskega društva Pristava Binetu Magistru in njegovim sodelavcem.

Celoten projekt je financiral Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu Republike Slovenije.

Ob koncu se zahvaljujemo našemu direktorju Diegu Bosquetu in Mariani Ruiz Diaz, naši vokalni trenerki, ki nas spodbujata in uči-ta, da še naprej rastemo v zborovskem petju.

Valeria Bajda Elias

Koncert nabožnih pesmi

Pozdravljeni na koncertu slovenske nabož-ne glasbe. Čeprav se mnogi morda ne bodo strinjali, ta dogodek osebno štejem za naš tradicionalni spomladanski koncert (saj smo koledarsko gledano še vedno v pomladi). Res je, da je tematika koncerta nabožna, zato smo menili, da je današnji poseben dan najprimernejši za ta dogodek. V zadnjih le-tih si prizadevamo, da bi imeli koncerti, ki jih tradicionalno prirejamo spomladi, posebno tematiko. Lansko leto smo se poklonili slo-venski ljudski glasbi, letos pa želimo počastiti slovensko nabožno pesem.

Tiste, ki ste sodelovali pri pravkar opravljeni sveti maši, bi rad spomnil na vstopno pesem: Tisoč let je že minilo, saj nam ta poda nujen zgodovinski okvir. Leta 1995 se je Slovenija pripravljala na prvi obisk papeža Janeza Pavla II. (ki se je zgodil naslednje leto). Ob tej priložnosti je bil razpisan natečaj za novo skladbo za sprejem svetega očeta. Zmagal je Damijan Močnik, danes eden najvidnejših slovenskih zborovodij. Skladba z naslovom »Tisoč let je že minilo« je bila izvedena kot vstopna pe-sem pri papeževi maši. Krščanstvo je namreč na slovenska tla prišlo pred skoraj 1300 leti in ta pesem v svoji vsebini povzema celotno krščansko zgodovino Slovenije.

Lahko si predstavljamo, da je v več kot tisoč-letju krščanstva količina in raznolikost nabož-ne glasbe, ustvarjene v Sloveniji, neizmerna. Na današnjem koncertu se bomo posvetili glasbi, ki je po svojih značilnostih »tipično« slovenska. Kaj s tem mislim? Na primer: ne bomo izvajali glasbe Jakoba Gallusa, saj bi bila njegova glasba, kljub temu da je svetovno najbolj znan slovenski skladatelj, lahko napi-sana v katerikoli evropski državi, saj je njegov slog mednaroden. Osredotočili smo se torej na slovenske pesmi, ki so po svojem slogu iz-razito slovenske in ne bi mogle nastati drugje.

Danes praznujemo praznik Brezmadežnega

spočetja Device Marije. V čast temu dne-vu bomo začeli z nekaj marijinimi pesmimi. Verjetno najbolj znana med njimi je Marija Pomočnica, ljudsko poznana kot Marija skoz' življenje po svojem prvem verzu, ki smo jo pravkar zapeli ob koncu maše. Prva pesem na koncertu, Mirno nam plove čolnič življe-nja, se navezuje na isto prispodobo kot ome-njena Marija Pomočnica: naše življenje je majhen čoln, ki pluje po morju, Devico Mari-jo pa prosimo, naj nam s svojo lučjo osvetlju-je pot, da ne bi trčili ob čeri greha, dokler ne dosežemo končnega pristanišča – nebeškega raja. Zaradi tega je pesem znana tudi kot »Morska zvezda« (Stella Maris).

V 19. stoletju se je v Sloveniji uveljavila pra-ksa šmarnic – marijanskih molitev in premiš-ljevanj v skupnostnem in pobožnem tonu, ki v slovenskih župnijah potekajo v mesecu maju (ki je, kot veste, Marijin mesec).

Ena najbolj znanih pesmi za šmarnice je ta, ki jo bomo slišali v nadaljevanju: Splet kliče nas venčani maj. Izraz »venčani maj« do-besedno pomeni maj, okrašen s cvetjem in naravo, ki simbolično krona Devico Marijo. Cvetje, ptice in drevesa »kronajo svoje gla-ve« v naravnem praznovanju, ki ga spremlja petje Kraljici nebes.

Povzeto: ta pesem slavi prihod maja kot meseca polnega cvetja in življenja (upošteva-joč, da je na severni polobli maj spomladan-ski mesec); časti Marijo s tem, ko jo duhovno krona s cvetjem in pesmijo; vabi vernike k molitvi in skupnemu petju med šmarnicami ter prosi za božjo milost, Jezusovo posre-dovanje in moč za večno slavljenje Marijine ljubezni. Pesem je v svojem bistvu pesniški in pobožni klic k vsakoletnemu majskemu združevanju v duhovnem in estetskem pre-poroču, ob deljenju vere in naravne lepote v skupnosti.

Tudi naslednja pesem povezuje Marijo s čistostjo in duhovno lepoto cvetja: Lepa si, lepa si, roža Marija. To je ena najstarejših slovenskih marijinih pesmi, saj njen izvor sega v srednji vek. Ker je pesem tako stara, je bila prvotno seveda enoglasna (monodič-na). Mi bomo zapeli zborovsko priredbo Vin-ka Vodopivca.

Naslednjo pesem se je verjetno večina od vas naučila že v otroštvu in je ne povezuje-te nujno z nabožno glasbo. Gre za pesem Srce je žalostno, znano tudi po začetku tretje ki-tice Angelček, varuh moj. V koncert smo jo vključili, da bi prikazali drug vidik verskega življenja: ljudsko pobožnost.

Že od nekdaj je obstajala jasna razlika med liturgično glasbo, namenjeno bogoslužju in mašam, ter nabožno glasbo, ki je bila name-njena zasebnemu verskemu življenju v do-movih. Številne slednje, kot je ta, ki jo bomo zapeli, so postale del folklore.

Skladbo smo vključili tudi zato, ker želimo, da je na naših koncertih prek svojih zbo-rovskih priredb vedno prisoten ravnatelj Marko Bajuk, ki je toliko naredil tako za ta zbor kot za slovensko glasbo nasploh. Mnogi ste verjetno slišali prigodo, da se je Marko Bajuk kot mladenič skrival pod okni, da bi poslušal petje žensk ob njihovih srečanjih, in te napeve zapisoval. Očitno je ena izmed teh pesmi tudi ta, ki jo bomo slišali zdaj. To je zelo verjetno, saj je ta priredba za ženski zbor datirana v leto 1898 (ko je bil Marko Bajuk star komaj 16 let), kot kraj zapisa pa so navedeni Drašiči, njegov rojstni kraj.

Smo že v adventnem času, približuje se božič, zato bomo zdaj zapeli nekaj božičnih pesmi.

Začeli bomo s pesmijo Rajske strune, zadoni-te. To je ena najbolj priljubljenih božičnih pe-smi, čeprav paradoksalno o življenju njenega skladatelja, Valentina Štolcerja, ne vemo sko-raj ničesar. Vemo le, da se je rodil leta 1841 v Lovrencu na Pohorju, kraj in datum njegove

smrti pa ostajata neznanka vse do danes.

Naslednja božična pesem pri nas ni zelo zna-na, čeprav je v Sloveniji precej priljubljena: Nebo je nocoj razsvetljeno. Našel sem jo v stari zborovski omari, zapisano z Bajukovo pi-savo. Predvidevam, da jo je zbor v preteklosti že pel, vendar pred mnogimi desetletji, saj je nihče od sedanjih članov zbora ni poznal.

Zadnja božična pesem nocojšnjega večera bo Glej, zvezdice božje. Njen avtor Leopold Bel-lar, ki je živel v 19. stoletju, je bil pomemben orglar v različnih cerkvah po Sloveniji. Napisal je veliko nabožne glasbe za zборе, saj je bil eden njegovih ciljev, da bi se v vseh slovenskih cerkvah lahko pelo nabožni repertoar v slo-venskem jeziku (naj spomnimo, da je v tistem času v repertoarju prevladovala latinščina).

Preden zaključimo s koncertom, bi se vam rad posebej zahvalil, da ste nam prisluhnili, in upam, da ste uživali.

Glede na današnji praznik bomo koncert sklenili še z eno marijino pesmijo: Zate, Ma-rija. S to pesmijo, ki ima nekoliko bolj mla-dosten značaj, sklenemo krog, saj se vrača k idejam marijinih pesmi z začetka: Marija kot vodnica in povezava Marije s cvetjem. Slo-venskost besedila je povsem jasna v pripevu, ko omenja nagelj in rožmarin, rastlini, ki sta tesno povezani s slovensko kulturo.

Diego Bosquet - pevovodja

Na Marijin praznik, 8. decembra 2025

BOŽIČNA DEVETNEVNICA *v Mendoza*

- [Prinašalec podobe svete Družine potrka po vratih.]
- “Kdo trka ob tej uri?”
- “Midva sva ubogi siroti.”
- “Pojdita, tu ni prostora za vaju!”

Tako smo v ponedeljek, 15. decembra, pričeli devetdnevno pripravljanje na Božič. Že več let se nekaj slovenskih družin (značilno za nas je, da živimo blizu drug drugega) devet zaporednih dni pred Božičem zbiramo, da se pripravimo na sprejem Jezusa v naša srca in naše življenje. Pripravljamo se z molitvijo rožnega venca, lavretanskih litanij Matere Božje in petjem božičnih pesmi pred jaslicami in podobo svete Družine, ki potuje po naših domovih.

Letos smo v začetku vsakega srečanja vključili dialog, ki nas v prvem delu spominja, da za Jožefa in Marijo nosečo z Jezusom v prenočišču ni bilo prostora, zaradi česar sta morala prenočiti v jasliah, torej v prostoru, ki je bil sicer namenjen živini. Prav tako nas

vabi k razmišljanju o mestu, ki ga ima Jezus v našem osebnem življenju in v življenju skupnosti, ki jo oblikuje vsak izmed nas. Pogovor nato se nadaljuje z besedami:

- “Ali sprejmete Marijo v svoj dom?”
- “Marija, radi te sprejmemo v svoj dom na tvoji poti v Betlehem, ti pa se nas spomni, ko bomo potrkali na nebeška vrata.”

V drugem delu dialoga Marija, Božja Mati, stopi pred prebivalce hiše in jih vpraša, ali imajo prostor zanjo. Kakor nam tudi Bog v učlovečenju svojega Sina prihaja naproti, ker želi vstopiti v naša življenja. Jezusova (ki je obenem tudi naša) Mati torej prosi, naj prebivalci hiše sprejmemo njeno družino v zavetje svojega doma, in ti ji v prijaznem tonu namenijo svojo dobrodoščilo. Ob tem pa sami izrazijo prošnjo Mariji, naj se jih spomni, ko bodo ob sklepu svojega zemeljskega življenja potrkali na vrata nebes, podobno kot je desni razbojnik prosil Jezusa pribitega na križ: “Spomni se me, ko prideš v svoje kraljestvo!” (Lk 23,42). Dalje v dialogu domači nagovorijo tudi zbrano ‘množico’:

- “Kdo je tam?”
- “Mi smo Božje ljudstvo.”
- “Kaj delate tukaj?”
- “Prikazal se nam je angel in nam povedal, kaj se je zgodilo.”
- “Kaj hočete?”
- “Radi bi častili našega Odrešenika, Božjega Sina.
- Pridite, vstopite in ga bomo skupaj častili, saj se je Božji Sin rodil, da odreši ves svet.

Nazadnje je tu še verno ljudstvo, ki si želi biti priča največjemu spektaklu, kar jih je

zabeležila zgodovina. Ne iz gole radovednosti po zgledu lokalnih opraviljk, ampak iz želje po pristnem priznanju Boga, ki je postal človek, da bi nas z rojstvom v Betlehemi družini obdaril z večnim življenjem. Ob tem nam ne preostane drugega, kot da ga občudujemo in častimo.

Kot posebno milost smo letos občutili stalno navzočnost duhovnika Gašperja Mauka. Ta nas je spremljal, duhovno podpiral in nam pripravil meditacijo, osredotočeno na lik Device Marije. Ob tem nam je že v začetku devetdnevne predlagal, da k utečeni molitvi dodamo še Marijin Magnificat s petjem O-antifon božične osem dnevnice. Tako so dnevi našega molitvenega povezovanja minili v globoki zbranosti in mirni radosti ob zavedanju, da njihov sklep prinaša veselje praznika Gospodovega rojstva. Še vedno pa nam v ušesih odzvanja odpev, v katerem prosimo: “Pridi, Gospod Jezus, nikar se ne mudi”.

Blagoslovljeno Božično praznovanje vsem.

Fric Šmon

ČLANSKI ASADO *v Slovenski vasi*

V nedeljo, 21. decembra 2025, je v Slovenski vasi potekal tradicionalni članski asado, na katerem so se ob koncu leta zbrali člani, družine in prijatelji društva.

Poseben del srečanja je bil namenjen jubilejnom, ki so bili predstavljeni po starostnih skupinah in počaščeni z aplavzom. Ob tej priložnosti je društvo pozdravilo tudi novega člana.

Prijetno je bilo videti tudi mlade družine z otroki, ki so se udeležile srečanja.

V nagovorih je bilo poudarjeno, da Slovenska vas deluje kot skupnost članov, ki se redno srečujejo in sodelujejo pri društvenih dejavnostih.

Ob koncu je bila izrečena zahvala vsem, ki so sodelovali pri organizaciji kosila. Srečanje se je zaključilo z božičnimi in novoletnimi voščili.

D.S.V.

MARJAN G. BEČAN - BISEROMAŠNIK

Na Božični dan, 25. decembra 2025, je g. Marjan Gabrijel Bečan pel biserno mašo v Duhovniškem domu Mane Nobiscum v Ljubljani. Čeprav je g. Bečan več kot 40 let deloval med Slovenci v Münchnu, je v lepem spominu tudi v Argentini, saj je bil prefekt v škofovih zavodih v Adroqueju, po odhodu v Nemčijo pa se je vračal skoraj vsako leto na obisk v Argentino, kjer je maševal po različnih Slovenskih domovih in na slovenskem romanju v Lourdes.

G. Marjan Bečan se je rodil v Sloveniji 20. marca 1940. Mati je bila šivilja, oče pa poklicni šofer. Že leta 1941 so Nemci očeta in družino odpeljali v Pliberk, kjer je oče vozil poštni avto. Ker so se preselili na Koroško že med vojno, družina ni po vojni prebivala v taboriščih, jo pa vedno imela stike z begunci. Leta 1949 sta se starša odločila za odhod v Argentino.

V Argentini je Marjan nadaljeval osnovno šolo, po njej pa je vstopil v slovenski zavod v Adroque. Po dokončani gimnaziji je vstopil v slovensko bogoslovno semenišče v izseljenstvu v Adroqueju, ki je v 20 letih obstoja slovenski skupnosti dal 52 duhovnikov. Edo Škulj in Marjan Bečan sta bila zadnja dva novomašnika iz tega bogoslovja.

Marjan Bečan je prejel mašniško posvečenje 18. decembra 1965 v Lomas de Zamora. Posvetil ga je škof Alejandro Schell. Novo mašo je pel 19. decembra 1965 v zavodu Sagrado Corazon v San Martinu. Tako je o novi maši poročala Svobodna Slovenija:

“Pred vstopom v zavodsko cerkev je novomašnika pozdravila s priložnostno pesmico ter mu izročila novomašni križ Geržiničeva Teodorca, pevci Sanmartinskega pevskega zbora pod vodstvom pevovodje g. Vinka Klemenčiča so mu pa zapeli v pozdrav slovensko novomaš-

no „Novi mašnik bod’ pozdravljen“. Ta zbor je pel tudi med novomašnikovo prvo daritvijo Bogu, pri kateri sta mu asistirala gg. Jure Rode in France Urbanija. Novomašni pridigar je bil g. direktor msgr. Anton Orehar. V govoru je razvijal misli o duhovniku učitelju, očetu in pastirju. Po novi maši je bila zahvalna pesem.

Novomašno kosilo je bilo tudi v prostorih tega zavoda. Med njim je najprej izrekel novomašniku svoje čestitke njegov novomašni pridigar g. direktor msgr. Anton Orehar, za njim pa g. župnik Gregor Mali v imenu sanmartinske slovenske verske skupnosti, spiritual slovenskega bogoslovja v Adroqueju g. dr. Filip Žakelj, v imenu njegovih sošolcev pa g. Tomaž Kralj. Novomašnik se je vsem zahvalil za čestitke in voščila, zlasti pa svojim staršem in vsem ostalim, ki so mu pomagali, da je dosegel svoj življenjski cilj.

Po končani novomašni slavnosti so bile v zavodski kapeli pete litanije Matere božje z blagoslovom.”

Marjan Bečan je ostal v škofovih zavodih v Adroqueju kot prefekt 12 let, poleg tega je pomagal na argentinski fari. Ko so zavod v Adroqueju zaprli je delegat za dušno pastirstvo Slovencev v Argentini msgr. Orehar izjavil škofu Leniču (ki je tedaj bil ravnatelj za pastoralo Slovencev po svetu), da so vse skupnosti v Argentini oskrbljene in da ni potrebno, da Marjan ostane v Argentini. Škof Lenič je Marjana poslal v München, kjer je ostal več kot 40 let.

Od leta 2023 g. Marjan Bečan živi v Ljubljani, v Duhovniškem domu Mane Nobiscum.

Uredniki Svobodne Slovenije se Bogu zahvaljujemo za 60 let duhovniške službe in gospodu Bečanu iskreno čestitamo.

NAŠA DOMAČIJA *Otvoritev poletne sezone 2025/2026*

Dne 30. novembra 2025 smo se, kakor je že lepa navada ob začetku poletnega časa, zbrali na našem znanem in dragem letovišču Naša domačija. Mnogo let je že minilo, odkar so naši starši in drugi člani Našega doma v San Justu začutili potrebo po nakupu kraja, kjer bi bile družine varne pred izzivi in krizami sodobnega časa, ter bi se lahko zbirale v slovenskem, domačem in varnem okolju.

Naši predniki so z veliko ljubeznijo in požrtvovalnostjo gradili to trdnjavo, namenjeno bodočim generacijam. Človek je namreč socialno bitje, ki potrebuje skupnost – le v družbi lahko oblikuje svoj značaj in raste v boljšo osebnost.

V nedeljo smo se tako zbrali ob slovesni otvoritvi 52. sezone ter v molitvi prosili Nebeškega Očeta za njegov blagoslov. Na pobudo dušnega pastirja g. Tonija Burje smo prisluhnili berilu in evangeliju. Prva adventna nedelja nam je znova položila na srce, kakšni moramo biti drug do drugega in kaj je najpomembnejše za naše

zveličanje ob koncu časov.

Po molitvi je sledila blagoslovitev bazenov in drugih prostorov našega letovišča. Med obredom smo navzoči molili in peli v čast Materi Mariji. Nato je v imenu odbora gospa Andreja Lipušček Bonino pozdravila vse prisotne člane in prijatelje, ki so se pridružili slavnostni otvoritvi nove poletne sezone 2025–2026. Spomnila je na vsa opravljena dela in obnovitve ter se iskreno zahvalila za vso podporo in pomoč.

Kljub deževnemu vremenu je na Naši domačiji vedno lepo! Okusni asado, ki so ga pripravili, nas je že čakal na lepo pogrnjenih mizah. Naj Bog blagoslavlja ta kraj in vse, ki se na njem srečujemo. Naj nas naša nebeška Mati, Devica Marija, navzoča v kapelici pod podobo Marije Pomagaj, spremlja in nam bo srednica vseh milosti, da bi se skozi vse leto in še dolga leta srečevali na Naši domačiji, kakor pravi naše geslo: »S prijatelji v naravi.«

Odbor Naše domačije

PODŽUPAN OBČINE GROSUPLJE Z DRUŽINO OBISKAL SLOVENSKO SKUPNOST V ARGENTINI

Grosuplje – V drugi polovici meseca septembra 2025 smo skupaj z ženo in najinimi tremi otroci Kristjanom, Natalijo in Valerijo obiskali Buenos Aires, Argentino, domovino moje žene Marie Ane, ki se je tam kot tretji otrok rodila staršema Stanku Slak in Malči Ris iz slovenskega doma Pristava. Po osamosvojitvi Slovenije so prišli na obisk v domovino Slovenijo in se v letu 1993 preselili nazaj v Slovenijo.

Obisk je bil zasebne narave in je predstavljal uresničitev dolgoletne družinske želje, da skupaj kot družina obiščemo in bolje spoznamo domovino moje žene, hkrati pa tudi kraj, kjer živi izjemno številna in povezana skupnost Slovencev, ki jo mnogi upravičeno opisujejo kot pravi čudež ohranjanja slovenske identitete daleč od domovine. Počlaščen sem bil, ker sem kot podžupan Občine Grosuplje in občinski svetnik z družino obiskal tudi enega izmed številnih slovenskih domov v Buenos Airesu, kjer smo se srečali z mnogimi rojaki, ki izhajajo iz naše občine Grosuplje.

Obisk je bil še posebej slovesen v nedeljo, 21. septembra 2025, ko so Slovenci, ki živijo v Argentini, praznovali 64. obletnico Slomškovega doma v kraju Ramos Mejía in 15 let delovanja pevskega zbora *Ex Corde* (kar v prevodu pomeni »Iz srca«). Praznovanje se je začelo z dvigom argentinske in slovenske zastave ter s petjem obeh himn. Sledila je slovesna sveta maša, ki je povezala prisotne v molitvi in hvaležnosti za ohranjanje slovenske kulturne de-

diščine na tujem. Po sveti maši smo se gostje in domačini zbrali v spodnji dvorani in si ogledali likovno razstavo z zbirko umetniških slik, ki so zbudile veliko zanimanja obiskovalcev, na zunanjem dvorišču pa je potekala prodaja zelišč iz domskega vrtnega kluba.

Dogodek se je nadaljeval s slavnostnim delom z akademijo in koncertom, ki se ju je udeležila tudi nova veleposlanica Republike Slovenije ga. Tina Vodnik s soprogom. Z veseljem smo se spoznali in si izmenjali poglede o sodelovanju, ob tej priložnosti sem jo povabil tudi na obisk naše občine Grosuplje, da bi še bolj okrepili vezi med rojaki v Argentini in domovino, kar je z veseljem sprejela.

Prepustili smo se melodijam pevskega zbora *Ex Corde*, ki je s svojimi glasovi navduševal prisotne v polni dvorani. Posebno veselje so prinesli najmlajši, katerih nastopi so bili polni iskrenosti in hkrati čudovit izraz pripadnosti slovenstvu.

V posebno čast in ponos mi je bilo, da sem Slomškovega domu in njegovemu predsedniku g. Marku Selanu predal zastavo občine Grosuplje ter priložnostni embleme kot simbol povezovanja in spoštovanja do slovenskih korenin v Argentini. Naj ob tem tudi omenim, da smo v Občini Grosuplje v preteklosti že večkrat gostili maturantsko skupino RAST, ki je ob tej priložnosti obiskala in spoznavala našo občino.

Po uradnem delu je sledilo prijetno druženje ob tradicionalnem slovenskem

kosilu, na katerem so se zbrali številni gostje in tudi posamezniki, ki izhajajo iz naše občine – iz Ponove vasi, Račne, Čušperka, Žalne, Perovega, Grosupljega in drugih krajev – a so bili zaradi vojne in poveljnih razmer prisiljeni poiskati nov dom v daljni Argentini. Njihove zgodbe in doživetja so utrdile občutek povezanosti in pripadnosti, kljub oddaljenosti od matične domovine. Slovenska beseda nam je domača, dobili smo se s prijatelji in znanci, ki še vedno z veseljem delajo za skupen cilj, ohranjati slovensko dediščino. Še danes, ko pripravljam ta prispevek, imam pred očmi doživetost srečanja s Slovenci, ki je bilo napolnjeno z energijo, veseljem in ponosom. Tako močni vtisi ne bodo nikoli pozabljeni.

Za mojo ženo Mario Ano je bil obisk Argentine še posebej ganljiv, saj se je po 30 letih vrnila v kraj svojega rojstva. Občutki ob ponovnem srečanju s sorodniki, prijatelji, znanci, kraji in skupnostjo, v kateri je preživela otroštvo in mladost, so bili nepopisni. Zdelo se je, kot da se je življenje za trenutek zavrtelo nazaj in kot da čas sploh ni minil. Prav v tem duhu povezanosti, spominov in žive slovenske identitete v tujini je potekalo tudi celotno srečanje in praznovanje, ki je še dodatno utrdilo naše vezi.

V nadaljevanju obiska po Buenos Airesu, ki je bil v osnovi namenjen za spoznavanje rojstnega kraja žene Marije Ane, je sledilo romanje v znano Marijino svetišče *Luján*, ki je tudi med slovenskimi romarji dobro poznano kot pomembno versko središče. Ob tem smo obiskali tudi okolico Buenos Airesa, njegove značilne četrti ter številne znamenitosti, ki mestu dajejo prepoznaven utrip in razkrivajo njegovo bogato kulturno in zgodovinsko podobo. Tudi kratek skok do Mar del Plate nam je omogočil, da smo поблиže spoznali argentinsko obalo.

Na potovanju so nas ves čas spremljale tudi slastne argentinske dobrote, kot so asado, empanadas, alfajores, katerih bogati okusi pričarajo pristno toplino argentinskega vsakega

dana in, ki se kdaj pa kdaj znajdejo tudi na naših mizah v Sloveniji.

V nadaljevanju popotovanja smo z družino obiskali tudi Veleposlaništvo Republike Slovenije v Argentini, kjer nas je izjemno toplo in gostoljubno sprejela veleposlanica ga. Tina Vodnik z ekipo. Tam smo imeli sproščen pogovor o sodelovanju med rojaki in domovino v novih prostorih, kamor so se pred kratkim preselili.

Več kot desetdnevno potovanje je bilo preplet kulturnega spoznavanja buenosaireskih krajev, gostoljubnih ljudi in njihove bogate dediščine ter globokega stika s slovensko skupnostjo v Argentini. Nova poznanstva, trdni stiki in iskreno navdušenje nad obiskom bodo za vedno ostali v srcih vseh udeležencev ter utrdili prijateljstvo med rojaki v Argentini in občino Grosuplje. Z veseljem in s ponosom lahko zapišemo, da smo se med rojaki v Argentini počutili kot doma. Izjemno doživetje potovanja in prijetni vtisi pa kar kličejo k načrtu ponovnega obiska.

Kot v pesmi "No llores por mí, Argentina", v srcu odnašamo prelep, nepozaben spomin na tvojo toplino, prijaznost in živahnost ter se bomo zagotovo kmalu vrnili. Do takrat, Bog te živi, Argentina!

Matjaž Trontelj z družino

ADVENIAT REGNUM TUUM

Dragi prijatelji! Adventni čas, ki se je nedavno iztekel, je za vsakogar izmed nas priložnost, da se notranje umiri, v tišini in poslušanju Stvarnikove intonacije na novo uglesi strune svojega življenja, sebe in družbeno stvarnost pa vidi bolj jasno, pogosto tudi v novi luči.

Zakaj je pogled na življenje potreben vedno znova preverjati in po potrebi tudi popraviti? Za nas, ki se z veseljem imenujemo in smo kristjani, je odgovor na dlani. Tudi če smo vzgojeni v krščanskem duhu, v vsakdanjem življenju pogosto izgubimo izpred oči to, kar je najpomembnejše. Predanost bližnjim, pripadnost koreninam in služenje Bogu.

Ne bojte se

Sveti papež Janez Pavel II je 17. maja 1996 ob svojem obisku v Sloveniji ponovil stavek, ki ga je izrekel ob nastopu papeške službe. Njegove besede »Ne bojte se« je sveti oče Leon XIV. 11. maja letos na Trgu svetega Petra ponovil pred več kot sto tisoč glav množico, zato tudi dandanes ostajajo vabilo za vsakogar izmed nas, da bi v življenje prinašali Božjo luč. Posebej v dnevih pred Božičem, ko je pri nas v Sloveniji dan najbolj kratek in se zdi, da je teme več kot luči, je zelo pomembno ohranjati upanje in

veselje do življenja, za katerega se zdi, da v Sloveniji pospešeno zamira. Zdi se, da smo že tako daleč, da za naše skupne vrednote v javnem prostoru ni več mesta, osnovne civilizacijske norme pa so obravnavane kot nekaj zastarelega in preživelega.

V današnji družbi se o najpomembnejših rečeh našega zemeljskega bivanja, ki govorijo o veri, družini in domovini, že skorajda bojimo pogovarjati. Celo po naših družinah takšni pogovori niso več v ospredju kot nekoč in marsikdo se v zadregi obrne proč ali spremeni temo, kadar v družbi beseda nanese na opisane vrednote. Družino imamo vsi radi, to že. Velika večina med nami si želi življenje preživeti v zakonu, se veseliti otrok in ustvariti po svojih zmognostih čim bolj udobno življenje. Tistih, ki jim je ob zahtevah vsakdanjega življenja mar tudi za ljudi izven svojega kroga, za skupnost in za domovino, pa je že precej manj. Skupina najbolj zvestih, ki svoje življenje in delo vsak dan in sproti uravnava z Božjo voljo, pa je ponekod že zelo majhna. Zato je odprtost za pogovor in povezanost med nami bistvenega pomena in v službi naše skupne prihodnosti.

Zadnje odmevnejše politično dogajanje, referendum o zastrupljanju starejših in bolnih, ki je bil zadnjo nedeljo pred pričetkom letošnjega adventa, nam je pokazalo, kako

zelo na robu civilizacijskega etosa smo glede bistvenih vprašanj preživetja posameznika in celega naroda. Celo najosnovnejša civilizacijska norma, ki zahteva spoštovanje človeškega življenja od spočetja do naravne smrti, pa najsi gre za člana plemena v brazilski džungli ali pa za uglednega gospoda ali damo iz visoke družbe, ni več samoumevna. Končanje življenj nerojenih otrok nam je postalo tako samoumevno, da niti kristjani skorajda več ne trkammo na vest družbe glede uničevanja lastne in skupne prihodnosti. Podobno je z odprtimi ranami naše preteklosti.

Koliko naših znancev in prijateljev še vedno ne ve za zadnje počivališče svojih dragih, pokončanih s strani revolucionarjev. Koliko žena in mater nikoli ni smelo izjokati svojih bolečin niti moglo obiskati groba svojega moža, otrok ali sorodnikov, katerih zemeljski ostanki še vedno ležijo v že odkritih in s strani predhodnikov današnjih oblastnikov še vedno prikrivanih jarkih, brez njih in jamah. Še danes mnogo hčera, sinov in vnukov trpi iste bolečine kot nekdanje matere pobitih mož in sinov.

Zmaga kulture življenja nad kultom smrti
35 let vzgoje naših mladih generacij za pretiran individualizem, družbeno pasivnost in

prekomerno potrošništvo, je prineslo zaskrbljujoče rezultate. Če pogledamo samo zadnji referendum, 60 odstotkov ljudi sploh ne zanima usoda bolnih in starejših, od preostanka pa polovica meni, da ni nič takega, če bolni in ostareli naredijo asistiran samomor. To je zelo žalostno in zaskrbljujoče, za nas pa tudi opomin in spodbuda k aktivni držbi, da kot kristjani naredimo vse, kar je v naši moči, da bi se v Sloveniji in povsod po svetu ponovno začelo spoštovati življenje od spočetja do naravne smrti, da bi bili bolj odprti za rojstva novih otrok, ki so edino upanje za zmago kulture življenja nad kultom smrti, ki se v naši družbi pospešeno promovira.

Vsi, ki smo že nekaj časa na svetu namreč dobro vemo, kam nas je pripeljala usodna zmota revolucionarjev, da lahko v imenu ideologije vzamemo sočloveku življenje. Ta zmota traja še danes, saj premnogi nerojeni, po novem pa tudi starejši in bolni, naj ne bi imeli pravice do življenja, zajamčene v ustavi.

Zato, dragi prijatelji, ki v srcu dobro mislimo, ostanimo nosilci adventne luči, upanja in veselja do življenja v vseh okoljih, katerih del smo. V družini, službi, širši družbi in politiki. Ne bojmo se!

Franci Donko Mravlje, advent 2025

KOLEDAR

31. decembra
Silvestrovanje na Pristavi

1. januarja
Novo leto - sv. maše po okrajih

2.-11. januarja
Otroška kolonija v Córdoba

6. januarja
Praznik sv. treh kraljev

OSEBNE NOVICE

† SMRT

Po večno plačilo k Bogu je 26. decembra odšla **Dragica Suhadolc**, stara 69 let.

“ ZA RAZMISLEK IN NASMEH ”

“En dober pregovor na dan, prežene slabo voljo stran”

PREGOVORI IN CITATI

NOVO LETO

No, pa smo spet pred pragom novega leta in čas je, da malo premislimo, kakšno je bilo leto 2025. Koliko obljub smo izpolnili? Koliko ciljev dosegli? Gotovo je bilo med letom mnogo lepih trenutkov, morda tudi nekaj ne tako lepih ... a to je pravzaprav življenje. Moder nasvet nam je dal Albert Einstein: “Uči se iz preteklosti, živi sedanjost in upaj v prihodnost!”

Sicer pa 1. januarja ni novo leto za ves svet. V rimskih časih je bil začetek leta 1. marca. V julijanskem koledarju, ki ga uporablja pravoslavna cerkev, je novo leto 14. januarja. Muslimansko novo leto se začne ob sončnem zahodu 30. januarja, Judovsko novo leto ob sončnem zahodu 22. septembra, Kitajci pa novo leto praznujejo med 21. januarjem in 20. februarjem (odvisno od

luninega koledarja) in praznovanja trajajo 2 tedna!

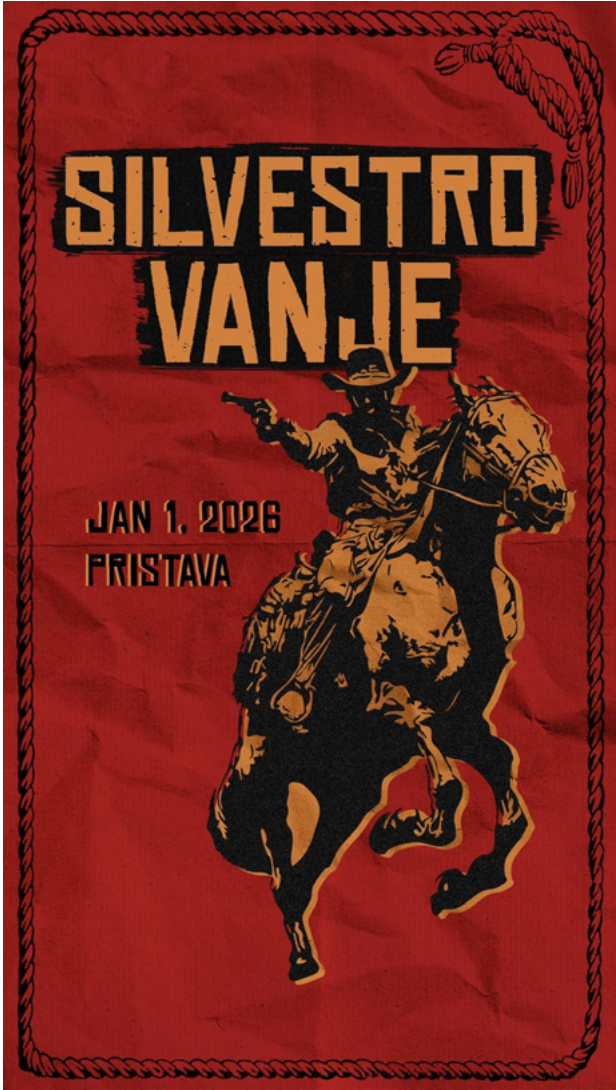
Za novo leto nam voščijo (in dajejo nasvete) tudi pregovori:

- **Vsako leto prinese svoje breme.** (slovenski pregovor)
- **Novo leto ima usta, ki se raztegujejo čez dvanajst mesecev.** (ruski pregovor)
- **Novo leto, novo življenje.** (španski pregovor)
- **Življenje brez ljubezni je kakor leto brez pomladi.** (slovenski pregovor)
- **Novo leto samo po sebi ne izbriše slabih navad.** (afriški pregovor)
- **V trenutku se zgodi to, kar upaš celo leto.** (latinski pregovor)

- **Kakor začneš leto, tako ga boš preživel.** (slovenski pregovor)
- **V novem letu išči novo srečo, a ne izgubi stare.** (ruski pregovor)
- **Če staro ne odide, novo ne more priti.** (kitajski pregovor)
- **Kar se seje januarja, se žanje decembra.** (španski pregovor)
- **Kdor leto dobro začne, ga lažje konča.** (slovenski pregovor)

V dnevih, ko se poslavljamo od starega in z upanjem zremo v novo, se tudi iz te rubrike pridružujem dobrim željam. Želim vsem vesele praznične dni, v novem letu pa obilo blagoslova, zdravja, sreče in miru!

Izbral: **Jože Jan**

Pri uredništvu imamo še nekaj izvodov knjige **"Nevidna fronta"** iz l. 1965, s spomini Vladimírja Vauhniká. Zgodovinsko knjigo lahko naročite pri urednikih.

Cena knjige je \$30.000.
Nekaj izvodov po €50 je tudi na razpolago v Sloveniji na št. 070 441 529

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE RS ZA SLOVENCE V ZAMEJSTVU IN PO SVETU

XXIV. Nagradni natečaj

za diplomska, magistrska in doktorska dela s področij:
A: Slovenci v zamejstvu in
B: Slovenci v izseljenstvu.

ROK za prijavo: 20. februar 2026

Več na slovinci.si

NAGRADNI NATEČAJ

Lepo povabljeni k obisku spletnih strani v slovenskem in španskem jeziku, ki so bile oblikovane posebej za slovensko skupnost v Argentini. QR koda vas najprej popelje na spletno stran **HOMILIA**, kjer najdete nedeljske, praznične in priložnostne pridige, dalje pa lahko dostopate tudi do dveh novih spletnih strani: **FAMILIA ORAT** vsebuje različne spodbude in pripomočke za duhovno življenje – posebej tu izpostavljamo adventno duhovno pripravo –, **PERIODICUM** pa prinaša slovenski verski tisk založbe Družina. Trenutno so dostopni izbrani članki iz revij Mavrica (za otroke), Najst (za mlade) in Božje okolje (revija katoliške duhovnosti v vsakdanjem življenju). Vsebine se bodo sproti dopolnjevale. Dobrodošli!

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE ZA SLOVENCE V
ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Antonio Podržaj e Hijos S.R.L.

Grupo HZ

SL*AR
CÁMARA DE COMERCIO
ESLOVENO ARGENTINA

BAJDA s.r.l.